

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії
Чортківського державного
медичного коледжу
канд. мед. наук

Л.С. Білик

« 26 » вересня 2019 р.

ПРОГРАМА

вступного екзамену з

«УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І ЛІТЕРАТУРИ»

для вступників на основі повної загальної середньої освіти

Освітньо-кваліфікаційний рівень: молодший спеціаліст

Чортків – 2019

Програма вступного іспиту з української мови і літератури для вступників на основі повної загальної середньої освіти. – Чортків, 2019. – 10 с.

Укладачі програми:

Петрушенко О.І., методист, викладач української мови та літератури Чортківського державного медичного коледжу;

Юрчак Л. В., голова циклової комісії викладачів гуманітарних дисциплін, викладач української мови та літератури Чортківського державного медичного коледжу.

Пояснювальна записка

Програма вступного екзамену з української мови і літератури для вступників до Чортківського державного медичного коледжу розроблена на основі чинних навчальних програм з української мови та літератури для учнів 5-9 та 10-11 класів загальноосвітніх навчальних закладів і програми для проведення зовнішнього незалежного оцінювання з української мови та літератури 2019 року, затверджених Міністерством освіти і науки України.

Матеріал програми розподілено за такими розділами: «Фонетика. Графіка», «Орфоепія», «Орфографія», «Лексикологія. Фразеологія», «Будова слова. Словотвір», «Морфологія», «Синтаксис», «Стилістика», «Розвиток мовлення», «Усна народна творчість», «Давня українська література», «Література кінця XVIII – початку XX століття», «Література XX століття», «Твори українських письменників-емігрантів», «Сучасний літературний процес».

На екзамені з української мови абітурієнти повинні:

- знати зміст мовних понять і термінів;
- розпізнавати мовні явища, групувати і класифікувати їх;
- визначати істотні ознаки мовних явищ;
- розуміти значення й особливості функціонування мовних одиниць;
- застосовувати знання з фонетики, лексики, фразеології, морфеміки, словотвору, морфології, синтаксису та лінгвістики тексту в практичних ситуаціях;
- оцінювати мовлення з погляду дотримання основних орфоепічних, правописних, лексичних, морфологічних, синтаксичних норм української мови;
- відрізнити випадки правильного використання мовних засобів від помилкових;
- використовувати різноманітні виражальні засоби, граматичні конструкції, лексичне і фразеологічне багатство української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування;
- оформлювати письмове мовлення відповідно до орфографічних, граматичних і пунктуаційних норм української мови.

На екзамені з української літератури абітурієнти повинні:

- знати зазначені нижче твори української літератури, розуміти їх ідейно-тематичне спрямування, а також особливості жанрової специфіки, композиційно-сюжетної структури, образної системи, мови й стилю;
- виявити розуміння суспільного, історичного й естетичного значення літературного твору у зв'язку з історичними й історико-літературними умовами епохи.
- знати особливості розвитку української літератури в різні історичні періоди;
- знати імена представників того чи іншого літературного періоду;
- знати авторів вивчених творів;
- знати основні літературні напрями, течії (угруповання, школи), їх представників;
- розуміти ідейні та мистецькі засади, що об'єднали представників того чи іншого угруповання або школи;
- знати основні відомості про життя й творчість письменників;
- ідентифікувати героя, подію тощо за авторською характеристикою, назвою твору, фрагментом з твору;
- визначати місце й роль митця в літературному процесі доби;
- знати основні теоретико-літературні поняття, передбачені програмою;
- уміти визначати в запропонованих творах тропи, передбачені програмою;
- визначати найхарактерніші особливості літературного процесу певного періоду та ознаки індивідуального стилю митця;
- порівнювати літературні явища.

Критерії оцінювання

Вступний письмовий екзамен з української мови і літератури для вступників на базі повної загальної середньої освіти проводиться у формі тестування, що передбачає перевірку знань, які визначаються на основі програми для проведення зовнішнього незалежного оцінювання з української мови та літератури 2019 року, затвердженої Міністерством освіти і науки України.

Загальна кількість завдань тесту – 58. На виконання тесту відведено 180 хвилин. Тест з української мови і літератури складається із завдань трьох форм: завдань з вибором однієї правильної відповіді, завдань на встановлення відповідності та завдання з розгорнутою відповіддю.

Завдання з вибором однієї правильної відповіді. До кожного із завдань пропонується чотири або п'ять варіантів відповіді, з яких лише один правильний. Завдання вважається виконаним, якщо абітурієнт вибрав і позначив правильну відповідь у бланку відповідей **A**. Тест містить 48 завдань цієї форми (№1–23, 29–33, 34–53), що будуть оцінені в 0 або 1 бал: 1 бал, якщо вказано правильну відповідь; 0 балів, якщо вказано неправильну відповідь, або вказано більше однієї відповіді, або відповіді не надано.

Завдання на встановлення відповідності. До кожного завдання подано інформацію, яку позначено цифрами (ліворуч) і буквами (праворуч). Щоб виконати завдання, необхідно встановити відповідність інформації, позначеної цифрами та буквами (утворити логічні пари). Завдання вважається виконаним, якщо абітурієнт правильно зробив позначки на перетинах рядків (цифри від 1 до 4) і колонок (букви від А до Д) у таблиці бланка відповідей **A**. До тесту з української мови і літератури включено 9 завдань цієї форми (№24–28, 54–57), що будуть оцінені в 0, 1, 2, 3 або 4 бали: 1 бал за кожну правильно встановлену відповідність ("логічну пару"); 0 балів, якщо не вказано жодної правильної логічної пари або відповіді на завдання не надано.

Завдання відкритої форми з розгорнутою відповіддю (№58). Завдання цієї форми передбачає створення учасником зовнішнього незалежного оцінювання власного аргументативного висловлення на дискусійну тему в бланку відповідей **B**. Роботу, що не відповідає темі власного висловлення, буде оцінено в 0 балів. Роботу обсягом до 100 слів буде оцінено в 0 балів.

Завдання з розгорнутою відповіддю оцінюється від 0 до 20 балів за критеріями змісту та мовного оформлення.

Критерії оцінювання власного висловлення

Зміст власного висловлення оцінюється за шістьма параметрами, як показано в таблиці:

Критерій	Змістовий вияв і композиційне оформлення критерію	Бали
1. Теза	Абітурієнт вправно формулює тезу	2
	Абітурієнт не формулює тези вправно	1
	Абітурієнт не формулює тези або формулює тезу, яка не відповідає запропонованій темі	0
2. Аргументи	Абітурієнт наводить принаймні два доречні й переконливі аргументи	2
	Абітурієнт наводить принаймні один доречний аргумент. Аргументи дублюють один одного, тобто другий аргумент перефразовує зміст першого. Один з аргументів не є доречним стосовно сформульованої тези	1
	Абітурієнт не наводить жодного аргументу або наведені аргументи не є доречними	0
3а. Приклад із літератури чи інших	Один з аргументів підкріплено принаймні одним розгорнутим, добре	2

видів мистецтва	поясненим прикладом з художньої літератури чи інших видів мистецтва	
	Немає мотивації наведення прикладу. Приклад не конкретизований через художній образ. У прикладі є фактичні помилки	1
	Прикладу з літератури чи інших видів мистецтва немає або він не є доречним	0
3б. Приклад, що є історичним фактом або випадком із життя	Абітурієнт наводить принаймні один доречний приклад або з історії, або із суспільно-політичного життя, або з власного життя	2
	Немає мотивації наведення прикладу; приклад не конкретизований; у прикладі є фактичні помилки	1
	Прикладу з історії, суспільно-політичного чи власного життя немає або він не є доречним	0
4. Логічність і послідовність	Висловлення демонструє зосередженість на обговорюваній проблемі, цілісний, послідовний і несуперечливий розвиток думки (логічність і послідовність викладу)	2
	У роботі є порушення логічності, цілісності, послідовності й несуперечливості розвитку думки	1
	Логіки викладу, цілісності, послідовності й несуперечливості розвитку думки немає	0
5. Висновок	Висновок відповідає запропонованій темі й органічно впливає зі сформульованої тези, аргументів і прикладів	2
	Висновок лише частково відповідає тезі або не пов'язаний з аргументами та прикладами	1
	Висновку немає; висновок не відповідає сформульованій у власному висловленні тезі; висновок не пов'язаний з аргументами та прикладами	0

Усього за зміст - 12 балів.

Мовне оформлення

6а. Кількість орфографічних і пунктуаційних помилок	Кількість балів	6б. Кількість лексичних, граматичних і стилістичних помилок	Кількість балів
0-1	4	0-1	4
2-6	3	2-4	3
7-11	2	5-7	2
12-16	1	8-10	1
17 і більше	0	11 і більше	0

Усього за мовне оформлення – 8 балів.

Під час оцінювання орфографічної й пунктуаційної нормативності роботи дві негрубі помилки рахують як одну грубу. До негрубих зараховують такі помилки:

- у написанні великої літери в складних власних назвах;
- у випадках написання разом і окремо префіксів у прислівниках, утворених від іменників з прийменниками;
- у випадках нерозрізнення не/ні (не хто інший / ніхто інший ...);
- у випадках, коли замість одного розділового знака поставлений інший;
- у пропуску одного зі сполучуваних розділових знаків або в порушенні їхньої послідовності.

Негрубу орфографічну й негрубу пунктуаційну помилки не сумують і не зараховують як одну грубу.

Систематичне порушення норм милозвучності (три і більше випадків порушення на одне з правил: у–в, і–й–та) рахують як одну стилістичну помилку.

Тестовий бал з української мови та літератури обчислюється як арифметична сума всіх набраних балів за кожне виконане завдання тесту.

Максимально можливий тестовий бал за виконання завдань тесту з української мови та літератури – 104.

Визначення результатів з української мови та літератури здійснюється у два етапи. На першому етапі визначається тестовий бал абітурієнта (максимум – 104 бали). На другому етапі на основі тестового балу визначається рейтингова оцінка результатів абітурієнта за 200-бальною шкалою.

Для оцінки результатів за 200-бальною шкалою використовуватиметься «Таблиця переведення тестових балів, отриманих абітурієнтами за тест із української мови і літератури, у рейтингову шкалу (від 100 до 200 балів)» за 2019 рік, що буде розміщена на сайті УЦОЯО в день оголошення результатів ЗНО з української мови і літератури.

Екзамен у формі співбесіди з української мови і літератури для вступників на базі повної загальної середньої освіти передбачає перевірку знань, що визначаються на основі програми для проведення зовнішнього незалежного оцінювання з української мови та літератури на 2019 рік, затверджених Міністерством освіти і науки України.

Екзаменаційне завдання містить 1 питання з української мови та 1 питання з української літератури.

Відповідь на співбесіді оцінюється за шкалою оцінювання від 100 до 200 балів.

Відповідь оцінюється 176-200 балами тоді, коли абітурієнт глибоко розуміє та може вільно й змістовно викласти основні мовознавчі та літературознавчі поняття, вільно орієнтується в навчальному матеріалі, уміє аналізувати художні тексти.

Відповідь оцінюється 150-175 балами тоді, коли абітурієнт загалом розуміє та може досить повно сформулювати і пояснити основні мовознавчі й літературознавчі терміни та поняття, майже вільно орієнтується в навчальному матеріалі, володіє навичками мовного розбору, аналізу художнього тексту.

Відповідь оцінюється 123-149 балами тоді, коли абітурієнт розуміє та може сформулювати й пояснити лише деякі мовознавчі та літературознавчі поняття, в основному орієнтується в навчальному матеріалі, дає загальну характеристику окремих мовознавчих питань, але не завжди вміє пояснити їх застосування на практиці, не повністю володіє навичками аналізу художнього тексту.

Відповідь оцінюється 100-122 балами тоді, коли вимоги до попереднього пункту не виконані: абітурієнт лише відтворює навчальний матеріал, але не встановлює причинно-наслідкові зв'язки, не розуміє основних мовознавчих та літературознавчих понять, його знання загалом мають хаотичний характер.

Зміст програми

Українська мова

Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія. Алфавіт. Наголос. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки й глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв я, ю, є, і, щ. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування у-в, і-й. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [e], [и], [o] в коренях слів. Сполучення йо, юо. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень

іменників, прикметників. Правопис н та нн у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови.

Лексикологія. Фразеологія. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми.

Будова слова. Словотвір. Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова.

Морфологія.

Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Відмінювання іменників. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок (у власних чоловічих та жіночих іменах).

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників.

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат.

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників.

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособові дієслова. Види дієслів: доконаний і недоконаний. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то.

Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот.

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.

Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, протиставні, розділові) й підрядні (часові, причинові, умовні, способу дії, мети, допустові, порівняльні, з'ясувальні, наслідкові). Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови.

Частка як службова частина мови. Правопис часток.

Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова. Правопис вигуків.

Синтаксис.

Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання).

Просте двоскладне речення. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком.

Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні. Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот.

Односкладні речення. Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні).

Просте ускладнене речення. Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні.

Складне речення. Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

Складносурядне речення. Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення. Розділові знаки в складносурядному реченні.

Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку у складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них.

Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому.

Способи відтворення чужого мовлення. Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом.

Стилістика. Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції.

Розвиток мовлення. Види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення; основні правила спілкування. Тема й основна думка висловлювання. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів мовлення.

Українська література

1. Усна народна творчість

Загальна характеристика календарно-обрядових, суспільно-побутових та родинно-побутових пісень.

Пісні Марусі Чурай. «Віють вітри», «За світ встали козаченьки». Історичні пісні. «Ой Морозе, Морозенку», «Чи не той то хміль». Тематика, образи, зміст народних дум і балад. «Дума про Марусю Богуславку». Балада «Ой летіла стріла».

2. Давня українська література

«Повість минулих літ» (уривки про заснування Києва, про помсту княгині Ольги).

«Слово про похід Ігорів». Григорій Сковорода. «De libertate», «Всякому місту – звичай і права», «Бджола та Шершень», афоризми.

3. Література кінця XVIII — початку ХХ ст.

Іван Котляревський. «Енеїда», «Наталка Полтавка». Г. Квітка-Основ'яненко. «Маруся». Тарас Шевченко. «Катерина», «Гайдамаки», «Кавказ», «Сон» («У всякого своя доля», «І мертвим, і живим, і ненарожденним...»), «Заповіт». Пантелеймон Куліш. «Чорна рада». Іван Нечуй-Левицький. «Кайдашева сім'я». Панас Мирний «Хіба ревуть воли, як ясла повні?». Іван Карпенко-Карий. «Мартин Боруля». Іван Франко. «Гімн», «Чого являєшся мені у сні», «Мойсей».

4. Література ХХ ст.

Михайло Коцюбинський. «Тіні забутих предків», «Intermezzo». Ольга Кобилянська. «Земля». Леся Українка. «Contra spem spero!», «Лісова пісня». Микола Вороний. «Блакитна Панна». Олександр Олесь. «Чари ночі», «О слово рідне! Орле скутий!..». Павло Тичина. «О панно Інно», «Пам'яті тридцяти», «Ви знаєте, як липа шелестить...». Максим Рильський. «Молюсь і вірю...». Микола Зеров. «Київ – традиція». Микола Хвильовий. «Я (Романтика)». Юрій Яновський. «Дитинство». Володимир Сосюра. «Любіть Україну». Валер'ян Підмогильний. «Місто». Остап Вишня. «Моя автобіографія», «Сом». Микола Куліш. «Мина Мазайло». Богдан-Ігор Антонич. «Різдво». Олександр Довженко. «Україна в огні», «Зачарована Десна». Андрій Малишко «Пісня про рушник». Василь Симоненко. «Ти знаєш, що ти – людина...», «Задивляюсь у твої зіниці...». Олесь Гончар. «Залізний острів». Григорій Тютюнник. «Три зозулі з поклоном». Василь Стус. «Як добре те, що смерті не боюсь я», «О землі втрачена, явися!..». Іван Драч. «Балада про соняшник». Ліна Костенко. «Страшні слова, коли вони мовчать», «Українське альфреско», «Маруся Чурай».

5. Твори українських письменників-емігрантів

Іван Багряний. «Тигролови». Євген Маланюк. «Стилет чи стилос?».

6. Сучасний літературний процес

Загальний огляд, основні тенденції. Постмодернізм як літературне явище.

Теорія літератури

Місце й роль митця в літературному процесі.

Зміст і форма художнього твору. Художній образ і літературний тип. Прототип. Зміст і форма художнього твору. Тема та мотиви. Ідея художнього твору. Проблематика та конфлікти в художньому творі.

Композиція художнього твору. Сюжет і його елементи. Позасюжетні елементи.

Тропи. Епітет. Порівняння. Метафора, персоніфікація (уособлення), алегорія. Гіпербола.

Види комічного. Гумор, іронія, сатира, сарказм, гротеск, бурлеск, трагестія.

Поетичний синтаксис. Інверсія. Тавтологія. Антитеза. Анафора. Паралелізм. Риторичні фігури: риторичне звертання та риторичне запитання.

Поетичний звукопис. Алітерація й асонанс.

Роди і види літератури.

Епос та його жанри: новела, оповідання, повість, роман, різновиди повісті і роману.

Лірика, її тематичні різновиди та жанри (сонет, гімн, послання, поема).

Драма та її жанри: власне драма, трагедія, комедія, трагікомедія, драма-феєрія.

Різновиди роману (роман у новелах, роман у віршах). Кіноповість. Усмішка.

Літературні стилі та напрями

Сентименталізм, романтизм, реалізм, їхні ознаки.

Поняття «розстріляне відродження».

Доба модернізму. Особливість українського модернізму. Модерністські течії: імпресіонізм, неоромантизм, символізм, експресіонізм.

Постмодернізм. Представники українського постмодернізму. Основні тенденції розвитку сучасної літератури, найхарактерніші ознаки постмодернізму.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Авраменко О.М., Блажко М.Б. Українська мова та література: Довідник. Завдання в тестовій формі: І ч. 8-е видання; доповнене. – К.: Грамота, 2018.
2. Доленко М. Т. Сучасна українська мова / М. Т. Доленко, І. І. Дацюк, А. Г. Кващук. – К. : Вища шк., 1987. – 352 с.
3. Історія української літератури ХХ століття: У 2 кн. Кн. 1: Підручник / За ред. В.Г. Дончика. – К.: Либідь, 1998. – 450 с.
4. Історія української літератури ХХ століття: У 2 кн. Кн. 2: Друга половина ХХ століття. Підручник / За ред. В.Г. Дончика. – К.: Либідь, 1998. – 456 с.
5. Лесин В. М., Пулинець О. С. Словник літературознавчих термінів. Вид. 3 / Лесин В. М., Пулинець О. С. – К.: Радянська школа, 1971. – 463 с.
6. Літературознавчий словник – довідник / За ред. Р. Т. Гром'яка, Ю. І. Коваліва, В. І. Теремка. – К.: ВЦ «Академія», 2006. – 752 С. (Nota Bene).
7. Срібний птах. Хрестоматія з української літератури для 11 кл. загальноосвіт. навч. закл. – Част. I / Упоряд. Г.ф. Семенюк, М.П. Ткачук, А.Б. Гуляк. – К.: Освіта, 2004. – 512 с.
8. Срібний птах. Хрестоматія з української літератури для 11 кл. загальноосвіт. навч. закл. – Част. II / Упоряд. Г.ф. Семенюк, М.П. Ткачук, А.Б. Гуляк. – К.: Освіта, 2004. – 576 с.
9. Сучасна українська літературна мова: Морфологія. Синтаксис: підручник / А. К. Мойсієнко, І. М. Арібжанова, В. В. Коломийцева та ін. – К. : Знання, 2010. – 374 с.
10. Сучасна українська літературна мова : підручник / М. Я. Плющ, С. П. Бевзенко, Н. Я. Грипас та ін.; за ред. М. Я. Плющ. – К. : Вища школа, 2003. – 430 с.
11. Сучасна українська літературна мова : підручник / О. Д. Пономарів, В. В. Різун, Л. Ю. Шевченко та ін.; за ред. О. Д. Пономарева. – К. : Либідь, 1997. – 400 с.
12. Українська література: Хрестоматія для підготовки до зовнішнього незалежного оцінювання / Упоряд. Та передм. О.М. Авраменка. – К.: Грамота, 2012. – 512 с.
13. Українська література: Підруч. для 9 класу загальноосвіт. навч. закл. / Олена Міщенко. – К.: Генеза, 2009. – 304 с.: іл.
14. Українська література: Підруч. для 9 класу загальноосвіт. навч. закл. / М.П. Ткачук, М.М. Сулима, В.Л. Смілянська, В.І. Сулима. – К.: Генеза, 2009. – 416 с.
15. Українська література: Підруч. для 10 класу загальноосвіт. навч. закл. (рівень стандарту, академічний рівень) / Г.Ф. Семенюк, М.П. Ткачук, О.В. Слоньовська [та ін.]; за заг. ред. г.Ф. Семенюка. – К.: Освіта, 2010. – 352 с.
16. Українська література: Підруч. для 11 класу загальноосвіт. навч. закл. (профільний рівень) / Г.Ф. Семенюк, М.П. Ткачук, О.В. Слоньовська [та ін.]; за заг. ред. г.Ф. Семенюка. – К.: Освіта, 2011. – 528 с.
17. Українська література: Підруч. для 11 класу середніх загальноосвіт. навч. закл. (профільний рівень) / За заг. ред. г.Ф. Семенюка. – К.: Освіта, 2002. – 512 с.
18. Українська мова: енциклопедія / [голова ред. кол. В. М. Русанівський].–вид. 2-ге, випр. і доп. – К.: «Українська енциклопедія» ім. М. П. Бажана, 2004. – 824 с.
19. Український правопис / НАН України, Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні; Інститут української мови. – К. : Наукова думка, 2003. – 240 с.
20. Ющук І. П. Практикум з правопису української мови [Текст] / І. П. Ющук. – 4-е вид. – К. : Освіта, 2000. – 254 с.

21. Ющук І. П. Практичний довідник з української мови [Текст] / І. П. Ющук. – К.: Рідна мова, 1998. – 223 с.
22. Ющук І. П. Українська мова. 52 уроки грамотності. 2232 тести. Довідник для учнів 5-11 класів та абітурієнтів. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2012. – 240с.